

SVÁTOST PRO DVA

Když vstupují dva pokřtění křesťané do manželství, smíme od nich očekávat, že to konají ve víře, naději a lásce. Křesťanské manželství povstává tím, že si dva pokřtění řeknou Ano. Tak není manželství mezi křesťany prostě jen „světská záležitost“. Víra mu sice plně ponechává jeho pozemskou a stvořenou skutečnost, přesto však je sotva nějaká událost v řádu spásy, kterou by pozemská skutečnost vstupovala tak široce a hluboce do Božího tajemství, jako manželství. Proto se musí manželství uzavírat „v Pánu“ (1 Kor 7,39). Tak jsou manželství a rodina právě ve skrytosti všedního života místem zvláštního křesťanského osvědčování. Když křesťan vědomě a svobodně zahajuje nový úsek života, smí doufat také ve zvláštní Boží pomoc. V mimořádných uzlových bodech a zhuštěních lidského života (např. narození, vrůstání do světa, vlna, nemoc a nebezpečí smrti) zasahuje Boží milost skrze přímlyvu církve bezprostředně a účinně do lidské situace. Tak se stává i manželství mezi pokřtěnými skutečností, na niž Bůh zaměřuje svou milost. – Manželství je svátost: mimořádná situace křesťanského života, již přichází Bůh na pomoc zvlášť účinným způsobem.

Křesťanské manželství je symbol Boží lásky a věrnosti jednou provždy lidstvu darované a skrze církve přítomné. Manželství uskutečňuje svým společenstvím života právě to, co také tvoří podstatu církve vcelku. Je proto církví v malém, je to domácí církve.

Svátostnost tedy není posazena na manželství jako nějaký klobouk. Projevuje se tu vnitřní blízkost mezi svobodným Ano, které si manželé vyjádřili před Bohem a lidskou společností, a mezi nelítostně neodvolatelným příklonem Boha („Ano“) k lidstvu v Ježíši Kristu. Boží milost ovšem nepůsobí ve svátosti manželství bez spolupráce manželů. Není tedy nahodilé, že si pokřtění křesťané udílejí svátost sami a kněz přítomný jménem církve je „jen“ úředně kvalifikovaný svědek.

Karl Lehmann, Ehe als Lebensentscheidung (1979)

Slyšte mě dnes dobře, vy sňatkoví obchodníci, vy, kteří střídáte ženy jako košile, vy, kteří stavíte rodinné krby stejně jako pouťové krámy, vy, kteří se ženíte s majetkem a rozprodáváte ženy, vy, kteří z nejnižších důvodů ke stížnosti hned sepisujete propouštěcí listinu, vy, kteří ještě zaživa po sobě necháváte vdovy. Nic si nenamlouvejte: jedině smrt a cizoložství mohou rozbít manželství. Právoplatný a pravý svazek není obcování s nevěstkou, ani chvilkový požitek.

Asterios, biskup z Amaseje v Malé Asii (kolem 400)